Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 35. Warszawa, dnia 10 listopada 1935 r. **Rok XVIII.**

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-197** „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Z dniem 15 września 1935 r. Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (sprawy prenumeraty) została przeniesiona do gmachu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Nowy Świat 69, tel. 678-40.

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników nadal — Warszawa, ul. Senatorska 29 (Galerja Luxemburga) sklep Nr. 22, tel. 696-87;

Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowem.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 62 — 64.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. 77.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 249 — 254.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

184.

OKÓLNIK Nr. 62

z dnia 5 listopada 1935 r.

o wykonywaniu budżetu miesięcznego.

(Nr. GB 3-65-10).

Do

P. P. Wojewodów oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Przesyłając w załączeniu odpis pisma Pana Ministra Skarbu z dnia 2 listopada r. b. Nr. III. 16346/1/35 w sprawie wykonywania budżetów miesięcznych i powołując się na pisma okólne Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 18 czerwca r. b. Nr. GB. 3/65 i 2 grudnia 1931 Nr. OB. 502/2/tj/31, zawierające treść powołanych przez Pana Ministra Skarbu poprzednich zarządzeń oszczędnościowych, — proszę Panów o zarządzenie ścisłego przestrzegania nakazów, zawartych w zacytowanych zarządzeniach.

Obecna sytuacja Skarbu Państwa wymaga zastosowania jak najdalej idących ograniczeń w wydatkach państwowych. Zechcą Panowie jeszcze raz poddać skrupulatnej rewizji wszystkie dokonywane przez podległe urzędy wydatki i zarządzić jak najdalej idące ich ograniczenie.

Wkońcu proszę Panów, by ze względu na powagę sytuacji osobiście zainteresowali się poruszoną sprawą.

(—) Władysław Raczkiewicz
MINISTER

MINISTERSTWO SKARBU
Nr. D. III. 16346/1/35
Warszawa, dn. 2 listopada 1935 r.

Wykonywanie budżetu miesięcznego.

Do

Pana Ministra Spraw Wewnętrznych w m.

Znana Panu Ministrowi ciężka sytuacja budżetowa Skarbu Państwa oraz konieczność jaknajszybszego usunięcia deficytu budżetowego zmuszają do stosowania we wszystkich działach gospodarki Skarbu Państwa jak najdalej idących oszczędności oraz bezwzględnego stosowania zarządzeń Ministerstwa Skarbu, dotyczących gospodarki budżetowej.

W związku z powyższem mam zaszczyt zwrócić się do Pana Ministra z prośbą o polecenie ścisłego przestrzegania dotychczas wydanych zarządzeń Ministerstwa Skarbu, których wykaz został przesłany Ministerstwom pismem okólnem Ministerstwa Skarbu z dnia 8 maja b. r. L. D. III. 7190/1/35.

Jednocześnie pragnę zakomunikować Panu Ministrowi, iż powaga sytuacji zmusza mnie do wydania dalszych zarządzeń względnie obostrzenia już istniejących. W szczególności uważam za konieczne wprowadzenie zakazu angażowania z kredytów przyznanych każdorazowym budżetem miesięcznym wydatków przyszłego okresu względnie przyszłego miesiąca. Kredyty przyznane każdorazowym budżetem miesięcznym mogą być zużytkowane li tylko na w y d a t k i b i e ż ą c e g o m i e s i ą c a w z g l ę d n i e na l i k w i d a c j ę p r a w n i e o b o w i ą z u j ą c y c h z o b o w i ą z a ń z m i e s i ę c y p o p r z e d n i c h.

Proszę również Pana Ministra o przypomnienie urzędnikom podległego Mu resortu o niedopuszczalności przekraczania kredytów przyznanych każdorazowym budżetem miesięcznym przez wydatkowanie pozostałości kredytów otwartych w miesiącach poprzednich, przyczem pragnę się powołać na okólnik Pana Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1931 r. L. 190/T., przewidujący pociąganie do surowej odpowiedzialności służbowej urzędników winnych nieprzestrzegania budżetów miesięcznych. W wypadku przekroczenia budżetu miesięcznego zmuszony będę zwrócić się do Pana Ministra o pociągnięcie do odpowiedzialności dyscyplinarnej winnych tego przekroczenia. Gdyby mimo to przekraczania budżetów miesięcznych miały się powtarzać, zmuszony będę stosować comiesięczne zamykanie kredytów.

(—) E. Kwiatkowski
MINISTER SKARBU

185.

OKÓLNIK Nr. 63

z dnia 6 listopada 1935 r.

o zatrudnianiu cudzoziemców w przedsięwzięciach rozrywkowych.

(Nr. AA. 27b. 40).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

I. Przepisy obowiązujące w zakresie zatrudniania cudzoziemców w przedsięwzięciach rozrywkowych.

Ponieważ coraz częściej zdarza się, że władze administracji ogólnej stosują do publicznych przedsięwzięć rozrywkowych przepisy rozporządzenia z dnia 4 czerwca 1927 r. o ochronie rynku pracy (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 472), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że publiczne przedsięwzięcia rozrywkowe, podlegające przepisom prawa z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 632) nie są przedsiębiorstwami przemysłowemi w rozumieniu prawa przemysłowego (por. art. 2 pkt. 16 prawa przemysłowego z dn. 7.VI.1927 r. — Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), ani też nie należą

do żadnej kategorji przedsiębiorstw wymienionych w rozporządzeniu z dnia 20 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 98), skutkiem czego przepisy rozporządzenia o ochronie rynku pracy nie mogą mieć do nich zastosowania.

Tak samo publiczne imprezy rozrywkowe w lokalach przedsiębiorstw przemysłowych np. występy artystów, muzyka, dancing i t. p. w lokalach przedsiębiorstw gastronomicznych nie są ze stanowiska obowiązujących przepisów częścią składową tych przedsiębiorstw przemysłowych, lecz są one samoistnemi przedsięwzięciami rozrywkowemi, które mogą być czynne przy wspomnianych przedsiębiorstwach tylko na podstawie pozwoleń, wydanych przez władze administracji ogólnej zgodnie z przepisami prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych.

Przepis art. 8 pkt. 4 rozporządzenia z dn. 4.VI.1927 r. o ochronie rynku pracy, który niewłaściwie bywa stosowany do publicznych imprez rozrywkowych, dotyczy tylko przypadków zatrudniania cudzoziemskich sił artystycznych i naukowych w przedsiębiorstwach, objętych § 1 cytowanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 20 lutego 1931 r.

Ponieważ brak jest przepisu prawnego, któryby mógł stanowić podstawę do pociągania do odpowiedzialności organizatorów przedsięwzięć rozrywkowych za zatrudnianie cudzoziemców bez zezwolenia władz, należy w każdem pozwoleniu na przedsięwzięcie rozrywkowe (art. 6, 8 wzgl. 10 prawa o publ. przedsięwzięciach rozrywkowych) zamieścić—jako jeden z warunków—zastrzeżenie, że w przedsięwzięciu rozrywkowym nie wolno zatrudniać cudzoziemców, których wizy pobytowe nie uprawniają do pracy w danym przedsięwzięciu rozrywkowem. Na skutek takiego zastrzeżenia w stosunku do przedsięwzięć rozrywkowych nie przestrzegających warunków posiadanego pozwolenia — można będzie stosować rygor z art. 20 prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych.

Zarządzeniem zawartem w okólniku Nr. 21 z dnia 9 marca 1933 r. Nr. AA. 30/18, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uzależniło udzielanie zezwoleń na występy publiczne artystów cudzoziemskich w Polsce od uprzedniej zgody Ministerstwa. Ponieważ istotny cel tego zarządzenia t. j. zahamowanie nadmiernego napływu artystów cudzoziemskich został osiągnięty, Ministerstwo ustala niniejszem nowy tryb postępowania, nietylko w stosunku do artystów cudzoziemskich, ale wogóle w stosunku do wszystkich cudzoziemców zatrudnianych w przedsięwzięciach rozrywkowych, podlegających prawu o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 632 z r. 1933) (np. w charakterze dozorców, stajennych, ślusarzy i t. p.).

II. Kabarety, dancingi i wszelkie przedsięwzięcia rozrywkowe istniejące przy przedsiębiorstwach gastronomicznych.

W tej kategorji przedsięwzięć rozrywkowych można zatrudniać cudzoziemców zasadniczo w ramach ustalonych dla tych przedsięwzięć kontyngentów miesięcznych. Kontyngenty cudzoziemców dla poszczególnych przedsięwzięć rozrywkowych ustala Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na wniosek wojewódzkiej władzy administracji ogólnej. W ramach kontyngentów cudzoziemcom znajdującym się w Polsce będą udzielały wiz pobytowych właściwe powiatowe władze administracji ogólnej, a cudzoziemcom przebywającym zagranicą, polskie placówki konsularne za uprzednią zgodą właściwych powiatowych władz administracji ogólnej (w Warszawie — Komisarjat Rządu).

Wyjątkowo jeżeli przedsięwzięcie rozrywkowe tej kategorji nie posiada wyż wymienionego stałego kontyngentu, wówczas cudzoziemcy mogą być w niem zatrudnieni tylko za każdorazową uprzednią zgodą Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Emigrantów rosyjskich i ukraińskich, przebywających bez przerwy w Polsce co najmniej od r. 1934, którzy wykażą się poświadczeniem o rejestracji, wydanem im przed dniem 1 stycznia 1935 r., nie należy wliczać do kontyngentów cudzoziemców. Niemniej można ich zatrudniać tylko wówczas gdy powiatowe władze admin. ogólnej wydadzą im wizy uzupełniające terminowe, uprawniające ich do pracy w odnośnych przedsięwzięciach.

III Inne przedsięwzięcia rozrywkowe z siedzibą stałą z wyjątkiem wymienionych w rozdziale II (teatry, cyrki, lunaparki i t. p.).

Cudzoziemcom, przebywającym w Polsce, którzy mają być zatrudnieni w przedsięwzięciach rozrywkowych tej kategorji w ilości do trzech osób, będą udzielały wiz uzupełniających terminowych powiatowe władze administracji ogólnej samodzielnie, a w ilości powyżej trzech osób za zgodą wojewódzkiej władzy administracji ogólnej. Emigrantom określonym w ostatnim ustępie rozdziału II-go będą udzielały wiz uzupełniających terminowych, uprawniających ich do pracy w tych przedsięwzięciach, powiatowe władze administracji ogólnej samodzielnie w/g swego uznania bez względu na ilość osób.

Cudzoziemcom, przebywającym zagranicą, którzy mają być zatrudnieni w przedsięwzięciach rozrywkowych tej kategorji, będą udzielały wiz pobytowych polskie placówki konsularne za uprzednią zgodą właściwych powiatowych władz administracji ogólnej (w Warszawie — Komisarjatu Rządu). Jeśli cudzoziemcy, przebywający zagranicą, mają być zatrudnieni w przedsięwzięciu w ilości ponad trzy osoby, powiatowa władza administracji ogólnej może powiadomić Konsulat R. P. o swej zgodzie dopiero po zasięgnięciu wiążącej opinji wojewódzkiej władzy administracji ogólnej. Na obszarze m. st. Warszawy Komisarjat Rządu, w myśl § 4 rozporządzenia z dnia 8.XI.1929 r. o ruchu cudzoziemców w brzmieniu rozporządzenia z dn. 23.III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 207) bezpośrednio powiadamia Konsulaty R. P. o swej zgodzie.

Ograniczenia, zawarte w niniejszym rozdziale, nie dotyczą cudzoziemców zaangażowanych na występy artystyczne przez Polskie Radjo i Operę Warszawską, wobec czego mogą oni otrzymać w polskich placówkach konsularnych lub od pow. władz admin. ogólnej wizy pobytowe terminowe za okazaniem dowodu, stwierdzającego zawarcie umowy z temi instytucjami.

IV. Przedsięwzięcia rozrywkowe wędrowne (teatry, cyrki, lunaparki, zwierzyńce i t. p.).

Cudzoziemcom, którzy mają być zatrudnieni w przedsięwzięciach rozrywkowych wędrownych, powiatowe władze admin. ogólnej będą udzielały wiz wzgl. powiadamiały Konsulaty R. P. o swej zgodzie na udzielenie wiz (w Warszawie — Komisarjat Rządu), dopiero po uzyskaniu zgody Min. Spraw Wewn. na zatrudnienie tych cudzoziemców w odnośnych przedsięwzięciach wędrownych.

Powyższe ograniczenie nie dotyczy emigrantów określonych w ostatnim ustępie rozdziału II-go, którym pow. władze administracji ogólnej będą udzielały wiz samodzielnie bez zapytywania o zgodę Min. Spraw Wewn.

V. Własne przedsięwzięcia rozrywkowe cudzoziemców.

Do cudzoziemców zamierzających pracować we własnych przedsięwzięciach rozrywkowych z siedzibą stałą (występy indywidualne lub zbiorowe na własny rachunek) należy stosować odpowiednio przepisy zawarte w rozdziale III, a we własnych przedsięwzięciach wędrownych, przepisy zawarte w rozdziale IV-ym niniejszego okólnika. Tej kategorji cudzoziemcom (kierownikom zespołów) należy—niezależnie od stosownych wiz — wydawać również pozwolenia na przedsięwzięcia rozrywkowe przewidziane w art. 6 względnie 8 prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych.

VI. Ogólne wskazówki.

1) Wskazówki niniejszego okólnika w niczem nie zmieniają przepisów rozporządzenia z dn. 18.XI.1927 r. o pobycie cudzoziemców na niektórych obszarach Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 917) ani też rozporządzenia z dn. 3.X.1928 r. w sprawie przekazania powiatowym władzom administracji ogólnej decyzyj, dotyczących pobytu cudzoziemców na niektórych obszarach Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 779).

2) Wizy wydawane cudzoziemcom określonym w niniejszym okólniku winny zawierać w swej treści dokładne oznaczenie przedsięwzięcia rozrywkowego, w którem cudzoziemiec ma być zatrudniony i czas zatrudnienia (np. występy w kawiarni „Adria“ w Warszawie od 1.I. — 31.I.1935 r., albo występy w teatrze Rozmaitości w Łodzi od 15.III—do 18.VII. 1935, albo występy w cyrku wędrownym Staniewskich od dn. 20.IV do 30.X.1935 i t. p.). Jeśli chodzi o zatrudnienie cudzoziemców we własnych przedsięwzięciach rozrywkowych (por. rozdz. V okólnika) w wizach członków zespołów należy wymienić również datę i numer pozwolenia na prowadzenie danego przedsięwzięcia rozrywkowego oraz władzę, która pozwolenie wydała (np. „występy w zespole Józefa N. — pozwolenie Min. Spraw. Wewn. z dn. . . . . Nr. . . .“, albo „występy własne — pozwolenie wojewody warszawskiego z dn. . . . . Nr. . . .“).

Celem umożliwienia placówkom konsularnym wystawiania wiz cudzoziemcom w powyższej formie, powiatowe władze administracji ogólnej obowiązane są w pismach do placówek konsularnych, zawierających wyrażenie zgody na zatrudnienie odnośnych cudzoziemców, podawać dokładną nazwę przedsięwzięcia rozrywkowego wraz z imieniem i nazwiskiem osoby, posiadającej pozwolenie na prowadzenie danego przedsięwzięcia oraz określać czas dozwolonego zatrudnienia cudzoziemców w tem przedsięwzięciu.

Cudzoziemcom, przebywającym w Polsce, których dotyczy niniejszy okólnik, nie należy udzielać odroczenia wyjazdu (§ 6 rozp. z dn. 8.XI.1929 r. o ruchu cudzoziemców), lecz wydawać im wyłącznie wizy uzupełniające terminowe.

3) Cudzoziemcom, zatrudnianym w przedsięwzięciach rozrywkowych, należy wydawać wizy uzupełniające na termin nieco dłuższy od okresu ich faktycznego zatrudnienia z takiem obliczeniem, aby po ukończeniu okresu pracy umożliwić im na zasadzie tej samej wizy przejazd do granicy wzgl. do innego miejsca zatrudnienia. W każdym razie okres czasu przewidziany na taki przejazd cudzoziemca nie może przekraczać trzech dni. Wizę uzupełniającą terminową na pobyt w celu niezarobkowym, pow. władza admin. ogólnej może wydać takiemu cudzoziemcowi w/g swego uznania, jeśli nie zachodzi obawa, że będzie on pracował bez zezwolenia w przedsięwzięciach rozrywkowych.

4) Każda powiatowa władza administracji ogólnej będzie prowadziła w/g załączonego wzoru „A“ — dokładną ewidencję tych cudzoziemców (kartotekę), którym wydała wizy uzupełniające terminowe, zawierające uprawnienie do pracy w przedsięwzięciach rozrywkowych oraz tych, którzy przybyli wprost z zagranicy do pracy w przedsięwzięciach rozrywkowych w danym powiecie.

Do ewidencji tej nie należy wciągać cudzoziemców określonych w ustępie pierwszym rozdziału IV-go, gdyż ewidencję tych cudzoziemców będzie prowadziło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Dla celów kontroli zatrudnienia cudzoziemców w przedsięwzięciach rozrywkowych corocznie mają przedkładać powiatowe władze administracji ogólnej wojewódzkim władzom administracji ogólnej w terminach 5 kwietnia i 5 października, a te ostatnie Ministerstwu Spraw Wewnętrznych w terminie 20 kwietnia i 20 października cyfrowe wykazy cudzoziemców w/g załączonego wzoru „B“, sporządzone na podstawie wspomnianych ewidencyj (kartotek) powiatowych wzoru A.

5) Przy udzielaniu zezwoleń na zatrudnienie cudzoziemców należy mieć na uwadze nie-

tylko interes właściciela przedsięwzięcia, angażującego cudzoziemców, ale także interesy zarówno innych przedsięwzięć, które mogłyby być zagrożone taką konkurencją (szczególnie chodzi tu o teatry stałe) jak i interesy bezrobotnych pracowników polskich, których możnaby zatrudnić zamiast cudzoziemców. Zasadniczo należy zmierzać do ograniczenia ilości cudzoziemców w przedsięwzięciach rozrywkowych, a przy udzielaniu zezwoleń na zatrudnienie cudzoziemców uwzględniać w pierwszym rzędzie cudzoziemców, wnoszących wyższe wartości artystyczne i naukowe. Natomiast należy bezwzględnie odmawiać wiz na zatrudnienie cudzoziemców w przedsięwzięciach rozrywkowych przy pracach pomocniczych, zwłaszcza fizycznych, nie wymagających specjalnych kwalifikacyj, które to prace bez trudności mogą być wykonywane przez obywateli polskich.

6) Ponieważ przedsięwzięcia rozrywkowe częstokroć zatrudniają cudzoziemców bez zezwolenia władz, należy zorganizować ścisły nadzór nad wszystkiemi publicznemi przedsięwzięciami rozrywkowemi, a zwłaszcza wędrownemi (organa policyjne winny sprawdzać dowody osobiste, żądając dokumentów, stwierdzających obywatelstwo) i w wypadku stwierdzenia nieprzestrzegania obowiązujących przepisów, w sposób stanowczy temu przeciwdziałać.

Niniejszy okólnik uchyla okólniki: Nr. 165 z dn. 11.IX.1930 r. Nr. AA.2226/1 (Zb. Zarz. Min. Spr. Wewn. str. 1713/14) i Nr. 21 z dn. 9.III 1933 r. Nr. AA.30/18 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 4, poz. 51).

(—) Kawecki
PODSEKRETARZ STANU

Wzór „A".

Nazwisko i imię oraz pseudonim	Data i miejsce urodzenia	Przynależność państwowa	Rodzaj zatrudnienia	Nr. aktu	Miejscowość wzgl. obszar zatrudnienia	Przedsięwzięcie (lokal)	Czas dozwolonego zatrudnienia	Skąd przybył cudzoziemiec	UWAGI

Wzór „B".

Cyfrowy wykaz cudzoziemców zatrudnionych w przedsięwzięciach rozrywkowych.

Województwo (powiat) ....

za okres czasu od do 193 r.

Nazwa powiatu	kwiecień październik	maj listopad	czerwiec grudzień	lipiec styczeń	sierpień luty	wrzesień marzec
warszawski	10 niemieck. 5 czechosł. 18 węgier. 9 o nieust. ob. i t. p.					

Uwagi: W danym miesiącu należy zaliczyć cudzoziemca bez względu na to, czy był zatrudniony przez cały miesiąc czy tylko jeden lub kilka dni w tym miesiącu. Jeżeli cudzoziemiec otrzymał wizę, uprawniającą go do pracy w przedsięwzięciu rozrywkowem przez okres dłuższy niż jednego miesiąca, należy go zaliczyć w każdym miesiącu, objętym okresem oznaczonym w wizie.

186.

OKÓLNIK Nr. 64

z dnia 7 listopada 1935 r.

o używaniu herbu państwowego, orła państwowego i barw państwowych przez osoby i instytucje prywatne.

(Nr. AA. 31-c-72)

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Wobec podniesionych wątpliwości, czy i w jakiej mierze rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz U. R. P. Nr. 115, poz. 980) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dn. 24.XI.1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 629) oraz ustawą z dn. 14 III.1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29 poz. 246) wprowadziło zmiany w dotychczasowych uprawnieniach co do używania godła i barw państwowych przez osoby i instytucje prywatne, Ministerstwo wyjaśnia co następuje:

Cytowane rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej ustanowiło (w art. 21 ust. 1) zakaz używania przez osoby i instytucje nieuprawnione: 1) chorągwi Rzeczypospolitej, 2) oznak

władz (urzędów, zakładów, instytucyj, przedsiębiorstw) państwowych i samorządowych oraz korporacyj publiczno-prawnych, 3) chorągwi i innych oznak wojskowych, 4) bandery handlowej morskiej, polskiego znaku pocztowego oraz flagi niewojennych statków państwowych, 5) pieczęci urzędowych. Poza tem rozporządzenie to: a) zakazało używania przez osoby i instytucje prywatne pieczęci z orłem państwowym, b) uzależniło od osobnego zezwolenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z właściwymi ministrami, względnie od zezwolenia władz, którym udzielanie takie zostanie przekazane, używanie przez osoby i instytucje prywatne herbu państwowego, herbów wojewódzkich, jako też ich części składowych, dla celów handlowych, jak również na blankietach i szyldach, c) uzależniło od zezwolenia właściwych powiatowych i gminnych związków samorządu terytorjalnego, wydanego za zgodą wojewody względnie Ministra Spraw Wewnętrznych analogiczne (jak pod b) używanie herbów tych związków (art. 21 ust. 2 i 3 w nowem brzmieniu). Wreszcie rozporządzenie zakazało używania herbu państwowego, orła państwowego, chorągwi o barwach państwowych, herbów wojewódzkich oraz herbów powiatowych i gminnych związków samorządu terytorjalnego w sposób uchybiający czci należnej Rzeczypospolitej Polskiej, względnie odnośnej władzy (art. 22 ust. 1 w nowem brzmieniu).

Powyższemi zakazami objęto również: używanie znaków podobnych, o ile to może stać się źródłem pomyłki (art. 21 ust. 4), względnie znieważenie znaków, mogących wrażenie robić herbu państwowego, orła państwowego, chorągwi o barwach państwowych lub herbów samorządów terytorjalnych (art. 22 ust. 2 w nowem brzmieniu).

Równocześnie omawiane rozporządzenie uchyliło (art. 26 ust. 3) ważność poprzedzających je zezwoleń, wydanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych, względnie w innej drodze uzyskanych uprawnień na używanie przez osoby i instytucje prywatne godeł, chorągwi, bander oraz pieczęci z orłem państwowym.

Z zestawienia powyżej omówionych przepisów wynika a contrario, że używanie przez osoby i instytucje prywatne zarówno herbu państwowego względnie orła państwowego, tak w dawnej jak w nowej stylizacji, jak również barw państwowych, poza wypadkami względnie sposobami objętemi zakazem jest dozwolone, w szczególności dozwolone jest używanie nadal przez stowarzyszenia, związki i inne korporacje herbu państwowego, orła państwowego oraz barw państwowych na ich sztandarach i odznakach, nie mających cech szyldu — oczywiście przy uwzględnieniu odpowiednich przepisów, regulujących sprawę używania odznak (dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 2.X.1935 r. Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455).

Okólnik Nr. 31 z dn. 7.III.1931 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 2, poz. 48) wydany w tym samym przedmiocie — uchyla się.

(—) Kawecki
PODSEKRETARZ STANU

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 23 października Nr. 77 Rok 1935

Poz. 481. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 października 1935 r. o uzupełnieniu przepisów wykonawczych do prawa celnego.

Poz. 482. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 października 1935 r. o rozciągnięciu przepisów policyjno-budowlanych na niektóre osiedla gmin wiejskich na obszarze województwa warszawskiego.

Na podstawie art. 414 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) i art. 2 pkt. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepisy dla gmin miejskich, zawarte w art. 172 — 263 rozporządzenia o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli, z wyłączeniem przepisów, zawartych w art. 176, 177, 178, 185, 189, 193, 196 i 252, i z zachowaniem odpowiednich przepisów, zawartych w art. 264, 265, 266, 267, 269, 277, 278, 279, 281, 282 i 313 tegoż rozporządzenia, rozciąga się na niezaliczone w poczet miast następujące osiedla województwa warszawskiego: *)

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 29 października Nr. 249 Rok 1935

Poz. 295. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 października 1935 r. o zmianie § 5 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 maja 1935 r. w sprawie zawieszenia w urzędowaniu władz

*) Wykazu miejscowości nie przedrukowano.

Siedleckiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego i mianowania Zarządu Przymusowego tego Towarzystwa.

Poz. 296. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 października 1935 r. o zmianie zakresu działania urzędów skarbowego i opłat stemplowych we Lwowie.

z 30 października Nr. 250 Rok 1935

Poz. 297. Okólnik T. 49 Ministerstwa Skarbu z dnia 18 października 1935 r. L. D. IV. 29280/2/35 w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 645, 647).

Poz. 298. Okólnik T. 50 Ministerstwa Skarbu z dnia 21 października 1935 r. L. D. IV. 29300/2/35 w sprawie wyjaśnień do przywozowej taryfy celnej (dotyczy poz. 299, 302 i 845).

z 31 października Nr. 251 Rok 1935

Poz. 299. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 25 października 1935 r. o wartości jednego grama czystego złota.

z 2 listopada Nr. 252 Rok 1935

Poz. 300. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 301. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Bronzowego Krzyża Zasługi.

z 4 listopada Nr. 253 Rok 1935

z 5 listopada Nr. 254 Rok 1935

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.